शिवमलकः, पुं, पर्जुनहत्तः। इति राज-निर्वेष्टः॥

शिवमित्रका, स्त्री, (शिवप्रिया मित्रका।) वस्त्रकः। इति राजनिर्धेग्टः॥

शिवमन्नी, स्त्री, (शिवप्रिया मन्नी।) वकहनः।

मिवरसः, पुं, त्राहात् पर्युषितरसः । तत्वय्यायः। स्रकोदकजः २ । सस्य गुषाः । दीपनत्वम् । मधुरत्वम् । सम्बत्वम् । सस्ग्टाहदत्वम् । सघु-तपंषत्वस् । इति राजनिर्धयः॥

शिवरातिः स्त्रीः (शिवप्रिया रानिः ।) शिव-चतुर्देशी । यथा, कासमाधवीय स्कान्दे नागर-खण्डम ।

"माचमासस्य भेषे या प्रथमे फाल्गुषस्य च।
क्रशा चतुईशो सा तु श्विवरातिः प्रकीर्त्तिता॥"
भवेकस्यास्तिथेमाघीयत्वफाल्गुनीयत्वे मुख्यगौबहत्तिभ्यां भविषदे। ततस्तु माध्यनन्तरा
चतुईशो श्विवरातिः तस्यामुपवासः प्रवानम्।
"त स्नानेन न वस्तेन न धूपेन न चार्चया।
तुखामि न तथा पुर्ययेथा तत्रोपवासतः॥"

स्कान्दे।
"ततो रात्रौ प्रवर्त्तव्यं शिवपीयनतत्परः।
प्रश्रे प्रश्रे स्नानं पूजाश्चेव विशेषतः॥"
भव वीस्त्रया प्रश्ररचतुष्टयसाध्यं व्रतं प्रतीयते
नरसिंद्राचार्यश्चतेश्वरसंद्वितायाम्।
"ग्रैवो वा वैश्ववो वापि यो वा स्यादन्यपूजकः।
मर्ज्यं पूजापलं इन्ति गिवराविवहिर्मां खः॥*॥
संवसरप्रदीपे।

"दुन्धेन प्रथमं स्नानं दभा चैव दितीयके। हतीये च तथाच्येन चतुर्थे सभुना तथा॥"

ईग्रानसंहितायाम्।
"भाषे क्रण्चतृह्यां रिववारो यदा भवेत्।
भीमो वापि भवेह्वि कर्त्तव्यं व्रतमुत्तमम्।
शिवयोगस्य यौगेन तक्रवेदुत्तमोत्तमम्।
शिवराविव्रतं नाम सर्वपापप्रणायनम्।
भाचाण्डान्तमनुष्याणां सुतिसुतिपदायकम्॥
नागरकण्डे।

"उपवासप्रभावेष बलादिप च नागरात्। भिवराचेस्तथा तस्य लिङ्गस्यापि प्रपूजया। भव्यान् सभते सोखान् श्रिवसायुज्यमः भ्रुयात्॥" पाद्मे।

"वर्षे वर्षे महादेवि नरी नारी पतिवता। पिवरावी महादेवं कामं भक्त्या प्रपूजयेत्॥" ईखानसंहितायाम्

"रवमेव वतं कुर्यात् प्रति संवत्सरं वती। इ।दगान्दिक्तमेतिह चतुन्वि ग्रान्दिकं तथा। सर्वान् कामानवाप्रीति प्रेत्य चेष्ट् च मानवः॥" इसादिष्टता स्मृतिः।

"प्रदोषव्यापिनी याद्या शिवरात्रिचतुर्दशी॥" प्रदोषव्यापिनी याद्या शिवरात्रिचतुर्दशी॥"

"पदोषीऽस्तमयादृ हैं चिटिनाइयमिचते ॥"

जर्बमनस्तरम् । वायुप्राणे ।
"चयोदस्यस्तर्गे स्र्यं चतस्य्यपि नाडिषु ।
भूतविद्यात् या तत्र शिवरात्रित्रत्यरेत् ॥"
ईशानसंहितायाम् ।
"माचे ज्ञाचनतृद्दं स्थामादिदेवी महानिशि ।
शिवनिङ्गत्योङ्गृतः कोटिस्स्यसमप्रभः ॥
तत्काल्यापिनी याज्ञा शिवरात्रित्रते तिथिः ।
चर्दरात्रादधकोष्टुं युक्ता यच चतुर्दं भी ॥
स्थाप्ता सा दृश्यते यस्यां तस्यां कुर्यात् व्रतं

नर: ॥"

"महानिया है घटिने रावर्मध्यमयामयोः॥" इति देवलोत्ता महानिया याद्या॥ घटिका एकदण्डः। एवच्च यहिने प्रदोवनिथियो-भयव्यापिनी चतुर्दशी तहिने वतं उभयव्याप्तान्।चात्ताः।कालमाधनीयेऽध्येवम्। एतेन परिने उभयव्यापिलोऽपि पूर्वदिस्मीयराहि-हितीययामप्रधितचतुर्दशीक्षच्चे बहुप्रहरव्यापिलेन पूर्वे द्विन एव वतिमिति निरद्तम्। यहा तु पूर्वे द्वितिथीयमावव्याप्तिः परेद्यः प्रदोव-मावव्याप्तिस्तदा पूर्वे युर्वतम्। प्रधानकाल-व्याप्तानुरोधात्।

"पूर्वे द्युरपरेयुक्ती महानिशि वतुरंशी। व्याप्ता सा दृश्यते यस्त्रां तस्त्रां कुटाँगदृततं

नरः॥"

द्तीयानसंहितावचनाच ॥

एतिहवय एव भविष्यपुराषम् । "षर्दैरावात् पुरस्तात्तु जयायोगो भवेद्यदि । पूर्व्व विदेव कर्त्तव्या यिवरात्रिः शिवप्रियेः॥" विष्यप्रभातिर ।

"जयन्ती शिवरातिब कार्यो भद्रजयान्विते। कत्वोपवासं तिय्यन्ते तदा कुर्याच पारणम्॥" तिय्यन्ते पारणं जयन्तीमात्रपरं श्रव चतुर्दश्या मैव तत।

"ब्रह्माच्डोदरमध्ये तु यानि तीर्यानि सन्ति वै पूजिनानि भवन्ती इ भूतायां पारणे कते॥"

इति स्कान्दात्। ''दिनमानप्रमाणेन या तु राची चतुईयी। त्रिवरात्रिसु सा श्रेया चतुर्द्य्यान्तु पार्यम्॥"

इति गीतमीयात्र। यदा तु पूर्व दिने न निभीयव्याप्तिः परिने प्रदेशिमात्रव्यापिनी तदा परा याद्या। प्रदोष-व्यापिनीति पागुक्तत्वात् तियेष्क्रिसम्बव्यापि-त्वाद्य। पतिष्ठिय एव लिङ्गपुराणम् "प्रिवरानित्रते भूतां कामविद्यां विवर्जयेत्। एकेनैवोपवासेन ब्रह्मस्वयं व्यपोहित॥" प्रवामावास्यायामेव पार्णम्। "श्वा घोरा तथा प्रता सावित्री च चतु-

र्द्यी। इइयुक्तीय कर्त्तव्या सुद्धामेव हि पारचम्॥"

इति वचनात् ॥*॥ तदयं संवेपः। बहिने प्रदोवनिशीयोभय- व्यापिनी चतुर्यो तहिन वतम्। यदा तु पूव्व दुर्गियीयव्यापिनी परेदुरः प्रदोषमात्रव्यापिनी तदा पूर्व्व दुर्गितम्। यदा तु न पूर्व्व दुर्गियीयव्यापिनी तदा पूर्व्व दुर्गितम्। यदा तु न पूर्व्व दुर्गियीयव्याप्तः परेदिने। पारचन्तु परदिने चतुर्यभीनामे चतुर्व्ययां तदन्तामे स्मावस्थायाम्। तत्र प्रयोगः ॥॥॥ पातददङ्मुखः तत् सदित्युचार्थः स्रोम इति पठित्वा जलाटीन्यादाय मङ्क्वयित्। "मन्त्रेणानेन ग्रङ्गीयानियमं भित्तमात्रदः। गिवरातिव्रतं द्येतत् करिचेऽइं महाफलम्। निर्वेष्ममस्तु मे चात्र त्ययुसादाव्यगत्ति॥" इति पिवरङ्खात् ग्रिवराति इत्यादिना नियम्य।

"चतुर्देश्यां निराहारी भृता यस्ती परेऽहनि भोक्षेऽहं भुक्तिमुक्त्यधं यरणं मे भवेष्वर ॥" इति गक्डपुराणीयं पठेत ।

रातौ प्रथमप्रहरे प्रतिष्ठिते लिक्के चप्रतिष्ठिते वा प्रतिष्ठां विधाय पूजां कुर्यात्। हौं अस्ताय प्राइति पादचातत्रयेथ विद्याति:सार्य्य तेनैव तास्त्रयेथ करच्छोटिकया च दमदिग्बन्धनं कत्वा भूतम्रहिं विधाय हां हृदयाय नम स्त्या-दिना वड्क्कानि न्यस्य हीं इति मन्त्रेथ प्राथा-यामं विधाय पूजयेत्। पार्यविलिक्के चेत्तदा वच्चमाषपूजाविधिना पूजयेत्। तत्रायं विभेषः हीं ईम्पानाय नम इति प्रथमप्रहरे दुग्वेन स्नाप्यत्वा पुनर्जनेन स्नाप्यित्वा।

"शिवरातिव्रतं देव पूजाजपपरायणः। करोमि विधिवहत्तं रहणाणाणं महेकार॥" इत्यनेनार्थं दत्त्वा गन्धादिभिः संपूज्यमूलमन्त्र जित्वा प्रचम्य गीतन्तृत्वादिभिस्तं प्रदरं नथित्॥ "तह्यानं तज्जपः स्नानं तत्त्वयाश्ववणादिक्तम्। उपवासक्ततौ होते गुणाः प्रोक्ता मनोविभिः॥" इति देवीपुराणे सामान्यतः श्ववणात् धवापि तथा॥॥॥ दितीयप्रदरे तु विशेषः। हो भवीराय नम इति दश्चा स्नानम्। श्रष्यं मन्त्रस्तु॥ "नमः श्विवाय शान्ताय सर्व्यं पापद्दराय च। श्वित्रायप्रदे तु। हो वामदेवाय नम इति इतेन स्नानम्। श्रष्यं मन्त्रस्तु।

"दुःखदारियुमोनेन दग्धोऽहं पार्वतीखर। भिवराती ददास्यर्थमुमानान्त रहाण मे ॥॥। चतुर्थप्रहरेतु। हो ् सदोनाताय नम इति

मधुना स्नानम्। श्रघ्यं मन्त्रस्तु ।

"मया जतान्त्रनेकानि पापानि इर महरः।

शिवरात्री ददास्यध्यं उमाकान्त रुदाय न ॥"

तती नमः शिवाय इति मूलमन्तं जित्वा

प्रभातेऽविद्यंन इत्यादिवस्थमानमन्त्रान् पृठेत् ॥

तथा च मक्दप्रस्थमः।

"मूलमन्त्रं ततो जमा प्रभाते तत् समापयेत्। चित्रं न मतं देव त्वत्रसादात् समर्पितम् ॥ चमस्य जगतां नाथ त्रेलोक्याधिपते चर । यन्याया चतं पुष्यं तद्ददस्य निवेदितम्॥